

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201996
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5318201996.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkyne: Y. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, I., právne zastúpená: JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom B. XX, R., proti žalovaným: 1/ W. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, D., 2/ A. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, I., 3/ B. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX, I., 4/ L. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XX, R. republika, žalovaní 1/ až 4/ právne zastúpení: Advokátska kancelária VARMUS, s. r. o., Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalovaných 1/ až 4/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/53/2018-223 z 09. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** voči žalovaným 1/ - 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým vydaným v prejednávanej veci) okresný súd rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaných 1/ až 4/ k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX, k.ú. I., obec I., okres R. a to k parcele CKN č. 4293/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 224 m² a túto nehnuteľnosť v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne (výrok I.). Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť primeranú náhradu každému zo žalovaných a to každému v sume 210,- eur (výrok II.). Žalobkyni voči žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Okresný súd v súdenej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom z 22.02.2019, ktorým žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietol, pretože dospel k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), pre ktoré nie je možné podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti zrušiť. Nehnuteľnosť slúži ako „spojnica“ dvoch ciest, ktorú využívali nielen žalovaní ako podieloví spoluvlastníci tejto nehnuteľnosti, ale aj tretie osoby. Krajský súd uvedený rozsudok okresného súdu uznesením č.k. 8Co/154/2019-161 z 29.11.2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresnému súdu uložil v ďalšom konaní ustáliť, či žalovaní dostatočným spôsobom splnili povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť o dôvodoch hodných osobitného zreteľa, ktoré videli vo využívaní spornej nehnuteľnosti ako prístupovej cesty slúžiacej na lepšie využitie im patriacich nehnuteľností.

3. Okresný súd vec právne posudzoval podľa § 141 ods. 1 a § 141 ods. 1 a 2 OZ. Žalovaní dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemožno podielové spoluvlastníctvo k spornej nehnuteľnosti zrušiť videli v jej využívaní ako prístupovej cesty ku konkrétne označeným nehnuteľnostiam v ich vlastníctve. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd však dospel k záveru, že žalovaní tieto

svoje tvrdenie nepreukázali. Žalovanými označené nehnuteľnosti a to rodinný dom č. 168, parcely EKN č. 23121, č. 23098 a č. 22958 sa nachádzajú v inej časti obce ako sporná parcela a vedú k ním iné prístupové cesty cez miestne komunikácie. Ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa pre trvanie podielového spoluvlastníctva žalovaní videli v tom, že sporná parcela im slúži ako jediný prístup pre motorové vozidlá a tak hrozí, že sa k nim nedostanú vozidlá RZP alebo HaZZ. Okresný súd ohliadkou na mieste samom zistil, že aktuálne sa sporná parcela nevyužíva na prechod motorovými vozidlami a vzhľadom na stav, v akom sa nachádza, nie je po nej v súčasnosti možný prechod motorovými vozidlami. Poukázal aj na Odborné vyjadrenie špecialistu požiarnej ochrany č. 001/2020-1/PO Y. W. W., že v prípade zásahu pri vzniku požiaru alebo inej mimoriadnej udalosti sa príjazd k nehnuteľnostiam - rodinnému domu súp. č. 168, EKN parc. č. 23121, 23098 a 22958 po spornej parcele nepredpokladá, pretože táto nespĺňa technické požiadavky pre príjazdovú cestu v zmysle § 82 vyhl.č. MV SR č. 94/2004 Z.z., ktorou sa ustanovujú technické požiadavky na protipožiarnu bezpečnosť pri výstavbe a pri užívaní stavieb, a to najmä spevnenosť a únosnosť komunikácie, k predmetným parcelám je možný príjazd hasičskej techniky inými prístupovými komunikáciami. Okrem toho nehnuteľnosť EKN č. 22958 - lesný pozemok je situovaná tak, že pre príjazd hasičskej techniky alebo záchranných tímov je potrebné použiť inú komunikáciu k tejto parcele, ako spornú nehnuteľnosť. Vychádzajúc z tohto odborného vyjadrenia okresný súd považoval za vyvrátené tvrdenia žalovaných, že sporná nehnuteľnosť slúži ako jediný prístup pre motorové vozidlá.

4. Keďže okresný súd nemal preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 OZ, pre ktoré by nemalo byť podielové spoluvlastníctvo sporových strán k predmetnej nehnuteľnosti zrušené pristúpil k posúdeniu, ktorá z možností zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva uvádzaná v ust. § 142 ods. 1 OZ prichádza do úvahy. Konštatoval, že reálne rozdelenie uvedenej nehnuteľnosti nie je dobré možné, poukázal na odborné vyjadrenie znalca Y. z 11.03.2017, preto sa zaoberal tým, či ju možno prikázať do výučného vlastníctva niektorému zo spoluvlastníkov za primeranú náhradu. Žalobkyňa, ako aj žalovaní, žiadali nehnuteľnosť prikázať do ich vlastníctva a navrhovali v prípade, že sa stanú vlastníkmi (resp. spoluvlastníkmi) spornej nehnuteľnosti, pri určení výšky výplatku vychádzať z ceny 10,- eur/m². Okresný súd vychádzal z toho, že žalovaní sú podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti každý v podiele 3/32 a žalobkyňa v podiele 5/8. Žalovaní namietali, že veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalobkyne nie je správna, nakoľko jej podiel by mal v časti patriť iným osobám. Okresný súd však vychádzal z údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti prihliadajúc na ust. § 70 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv, lebo nemal preukázané, že by údaj o veľkosti podielov bol nesprávny. Žalovaní svoje tvrdenia o nesprávnosti tohto zápisu nepreukázali, neuviedli, na úkor ktorých konkrétnych osôb a v akom konkrétnom rozsahu bola žalobkyňa nesprávne zapísaná ako podielová spoluvlastníčka spornej nehnuteľnosti v rozsahu 5/8. Okresný súd ďalej zistil, že v súčasnosti spornú parcelu užíva výlučne žalobkyňa, nakoľko táto sa nachádza v blízkosti jej rodinného domu a žalobkyňa má na nej zriadenú záhradu, vysadené ovocné stromy, pestuje na nej zeleninu a časť parcely jej slúži aj ako chodník cez celú dĺžku záhrady začínajúci v dolnej časti záhrady ohraničenej pletivovým plotom v blízkosti dolnej cestnej komunikácie až k hornej cestnej komunikácii.. Susedné CKN parcely č. 4292, 4291/2, 4291/3 a 4291/1, ktoré spornú parcelu obklopujú, sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalovaní priamy prístup k spornej parcele, ale pre prístup na ňu by museli použiť prechod cez nehnuteľností, ktoré im vlastnícky nepatria. Tieto nehnuteľnosti buď patria výlučne žalobkyňi alebo tretej osobe. Pokiaľ by súd prikázal spornú parcelu do podielového spoluvlastníctva žalovaných, žalobkyňa by tým úplne stratila prístup k CKN parc. č. 4292, ktorá je v jej výlučnom vlastníctve a prístup k tejto nehnuteľnosti by mala len cez okolité nehnuteľností, ktoré by boli vo vlastníctve tretej osoby alebo žalovaných, avšak stratila by priamy prístup na túto svoju nehnuteľnosť. V budúcnosti by tak mohlo dochádzať k ďalším nezhodám a konfliktom, prípadne súdnym sporom. Keďže rozhodnutie súdu má viesť k vyriešeniu vzájomných sporov a nebyť základom pre vznik ďalších sporov, okresný súd berúc do úvahy tieto skutočnosti, ako aj zistenie, že žalovaní nepotrebujú spornú parcelu na prístup k iným nehnuteľnostiam, na rozdiel od žalobkyne rozhodol tak, že nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Pri rozhodovaní sa zaoberal aj tým, či sa niektorí z podielových spoluvlastníkov nespráva násilne k ostatným spoluvlastníkom, avšak takéto správanie nezistil. K tvrdeniam žalovaných, že násilné správanie žalobkyne spočívalo v jej protiprávnom konaní, keď si nechala proti ich vôli osvedčiť vlastnícke právo k predmetnému pozemku, hoci jeho vlastníčkou v celosti nikdy nebola a na prístupovej komunikácii vytvorila prekážky, nepovažoval za pravdivé. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp.zn. 11C/155/2011 vyplýva, že osvedčenie vyhlásia o vydržaní vo forme notárskej zápisnice bolo vydané v prospech právnej predchodkyne žalobkyne K. J. a nie v prospech žalobkyne, teda žalobkyňa sa žiadneho žalovanými tvrdeného konania

nedopustila. Okresný súd pripustil, že žalobkyňa bráni žalovaným v užívaní spornej nehnuteľnosti, avšak takéto správanie nemá charakter násilného správania spoluvlastníka v zmysle ust. § 142 O, pod ktorým má zákon na mysli fyzické alebo psychické násilie. Vzhľadom na tieto skutočnosti okresný súd rozhodol o prikázaní spornej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne a uložil jej povinnosť zaplatiť žalovaným za ich spoluvlastnícke podiely náhradu vo výške 10,- eur/m², t.j. 210 eur každému žalovanému. Medzi stranami uvedená výška náhrady nebola sporná, obe ju navrhli na vyplatenie za spoluvlastnícke podiely, navyše túto výšku považoval okresný súd za primeranú. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyňu, ktorá mala v spore úspech v plnom rozsahu, priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov prvostupňového, ako aj predchádzajúceho odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vychádzal z toho, že návrhu žalobkyne vyhovel v plnom rozsahu, preto možno konštatovať, že bola v spore úspešná. Nevyhovel námietkam žalovaných, aby bola žaloba zamietnutá, resp. aby bola vec prikázaná do ich podielového spoluvlastníctva, preto žalovaní v konaní úspech nemali. V odvolacom konaní mala žalobkyňa úspech, keďže odvolací súd predchádzajúci rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 1/ až 4/ a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu zamietol, alternatívne zrušil podielové spoluvlastníctvo k spornej nehnuteľnosti tak, že uvedenú nehnuteľnosť prikáže do podielového spoluvlastníctva žalovaných v rade 1/ - 4/ každému v rozsahu 1/4 s tým, že im zároveň uloží povinnosť vyplatiť žalobkyňu ako odstupujúcej podielovej spoluvlastníčke spoločne a nerozdielne sumu 1.400,- eur v lehote do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozsudku. Namietali, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedli, že zotrávajú na svojich tvrdeniach o tom, že predmetnú parcelu potrebujú na prístup k svojim nehnuteľnostiam, a to rodinnému domu č. 168, postavenom na KNC parc. č. 4220 a zároveň aj k tejto parcele, ďalej ku KNE parcelám č. 23121, 23098 a 22958, pričom iný prístup k týmto nehnuteľnostiam, než po spornej parcele, je možný iba s nepomernými ťažkosťami, obchádzkou 3 - 4 km. Odvolávali sa na ohliadku súdu na mieste samom, z ktorej bolo preukázané, že sporná parcela slúži na prístup k týmto nehnuteľnostiam, pričom bez vlastníctva uvedenej parcely by bol ich prístup mimoriadne ťažký. To, že odborné vyjadrenie p. W. konštatovalo, že predmetná parcela nie je vhodná na prejazd hasičskej techniky, neznamená, že by túto nehnuteľnosť nemohli využívať na prejazd osobnými a nákladnými motorovými vozidlami. Na ich strane tak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemal zrušiť a vysporiadať podielové spoluvlastníctvo k spornej parcele. Žalovaní citovali z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR výklad pojmu „dôvody hodné osobitného zreteľa“ podľa ust. § 142 ods. 2 OZ a zdôrazňovali, že sporný pozemok slúžil do času, kým si ho žalobkyňa násilne nezahradila, ako prístupová cesta, a to nielen pre nich ale aj iné osoby, je teda zrejme, že predmetnú parcelu budú účelnejšie využívať práve oni. Poukázali na násilné správanie žalobkyne, ktorá si predmetnú parcelu svojvoľne zahradila a ostatných podielových spoluvlastníkov vylúčila z jej užívania. Nechala si predmetnú parcelu osvedčiť v celosti na základe vyhlásenia o vydržaní, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Museli sa tak domáhať súdneho určenia, že predmetná parcela patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi, na základe čoho sa viedlo konanie na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 11C/155/2011. V tomto konaní súd rozhodol v ich prospech a jeho rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom. Žalobkyňa podala voči tomuto rozsudku dovolanie, ktoré však bolo dovolacím súdom odmietnuté. Pokiaľ okresný súd tvrdil, že nebolo preukázané protiprávne osvedčenie podielov žalobkyňou, už len z povahy samotného podielového spoluvlastníctva vyplýva, že neoprávnene osvedčené boli aj podiely iných spoluvlastníkov, ktorí sa však nedomáhali určenia spoluvlastníckeho práva žalobou na súde, a preto na základe zásady, kde niet žalobcu, tam niet sudcu, tieto neoprávnene osvedčené podiely žalobkyňu zostali, na spornej parcele má tak väčší podiel, ako jej prináleží. Uvedené bolo preukázané aj v súdnych konaniach, ktoré boli vyvolané ich osobami a boli v nich úspešné. Ďalej žalovaní uviedli, že sporná parcela oddávna slúžila ako prístupová cesta k autobusovej zástavke pre žalovaných a aj ostatných obyvateľov obce, pričom majú záujem tento jej historický účel zachovať do budúcnosti. Na rozdiel od žalobkyne sa nesprávajú násilne a majú záujem na zachovaní statusu quo, pokiaľ ide o parcelu, ktorá slúži na prístup k ich nehnuteľnostiam a bola aj v minulosti všeobecne prospešná nielen pre nich, ale aj ostatných obyvateľov obce. Pokiaľ by odvolací súd dospel k záveru, že nikoho nemožno nútiť zotrvať v podielovom spoluvlastníctve a súčasne by na daný prípad nebolo možné aplikovať dôvody hodné osobitného zreteľa, navrhli, aby im bol podiel žalobkyne rovnomerne prikázaný do podielového spoluvlastníctva s povinnosťou žalobkyňu vyplatiť sumou 10,- eur/m².

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných z 02.10.2020 navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Namietala, že násilné správanie, na ktoré poukazovali žalovaní, nemá žiadne opodstatnenie. Jej právna predchodkyňa, ako aj ona sama, oplotenie realizovali na základe oznámenia obci Klokočov, voči ktorému oploteniu nemala táto obec žiadne námietky. Týmto oznámením je vylúčené akékoľvek násilné správanie jej osoby voči žalovaným. Ďalej poukázala na to, že okresný súd je pri svojom rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý bol prezentovaný v uznesení o zrušení v poradí prvého rozsudku okresného súdu vydaného v súdnej veci. Na základe týchto záverov žalovaní reagovali tvrdením, že spornú nehnuteľnosť potrebujú ako prístupovú cestu ku svojim nehnuteľnostiam, a to najmä pre vozidlá RZP a HaZZ. Potrebu takéhoto prechodu však vyvrátila predložením odborného vyjadrenia. Ďalej uviedla, že je nelogické, aby uvedené vozidlá prechádzali cez neprístupnú stráň, ak by išli „zachraňovať“ žalovaných, z ktorých jeden býva v obci D., ďalší v R. republike a ďalší dvaja bývajú cca o 1 km nižšie, ako je sporná parcela.

7. Žalovaní 1/ - 4/ v odvolacej replike z 22.10.2020 k vyjadreniu žalobkyne zotrvali na svojich odvolacích námietkach. Opätovne poukázali na to, že žalobkyňa si protiprávne nechala osvedčiť predmetnú parcelu v celosti na základe vyhlásenia o vydržaní a následne sa museli svojich vlastníckych práv k nej domáhať súdnou cestou. Zotrvali na tom, že uvedenú nehnuteľnosť potrebujú na prístup k nehnuteľnostiam, ktoré označili v podanom odvolaní.

8. Žalobkyňa v odvolacej duplike z 09.11.2020 k odvolacej replike žalovaných 1/ - 4/ poukázala na to, že bolo jednoznačne preukázané, že sporná parcela nie je nevyhnutná pre žalovaných 1/ - 4/ na to, aby si mohli zabezpečiť prechod k nehnuteľnostiam, ktoré označili ako nehnuteľnosti, ku ktorým by mal prechod cez spornú parcelu slúžiť.

9. Ďalšie písomné vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní dané neboli.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 C. s. p.) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) ho ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

11. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (napr. II. ÚS 264/08).

12. Súčasne odvolací súd preskúmal námietky žalovaných uvedené v ich opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

13. S ohľadom k obsahu podaného odvolania je zřejmé, že odvolatelia zotrvali na skutočnostiach prezentovaných v rámci konania pred súdom prvej inštancie, ktoré považovali za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemalo dôjsť k zrušeniu a vysporiadaniu podielového spoluvlastníctva k spornej nehnuteľnosti žalobkyňou navrhovaným spôsobom. V podanom odvolaní neuvádzali žiadne konkrétne námietky, ktorými by spochybňovali výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie. Nerozporovali zistenia okresného súdu o tom, kde sa nachádzajú nimi označené nehnuteľnosti, ku ktorým by podľa ich vyjadrenia mali mať prístup cez spornú parcelu, kto z nich je ich vlastníkom, resp. spoluvlastníkom, ani zistenia, že prístup k nim je možný aj inak než len cez spornú nehnuteľnosť. Žalovaní 1/ - 4/ v podanom odvolaní rezignovali na akúkoľvek vecnú argumentáciu vo vzťahu k skutkovým zisteniam okresného súdu. Obmedzili sa iba zopakovaním tvrdení, ktoré uvádzali v konaní pred súdom prvej inštancie. Okresný súd sa však s týmito tvrdeniami dostatočne dôsledne vysporiadal a ich ne/dôvodnosť v celom rozsahu sa s nimi podrobne vysporiadal. Odvolací súd v rámci preskúmania záverov okresného súdu môže jedine konštatovať správnosť týchto záverov. Pokiaľ žalovaní zdôrazňovali, že umožnia užívať spornú nehnuteľnosť aj ďalším osobám ako prístupovú

cestu, táto okolnosť nie je tak, ako to konštatoval aj odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, dôvodom hodným osobitného zreteľa, aby nedošlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Okrem toho okresný súd uviedol skutočnosti, na ktoré prihliadal a ktoré boli rozhodujúce pre jeho záver o tom, že práve žalobkyňa môže účelne spornú nehnuteľnosť účelne využiť. Žalovaní v odvolaní nenamietali zistenia okresného súdu o tom, že sporná nehnuteľnosť je v priamom susedstve ďalších nehnuteľností patriacich do výlučného vlastníctva žalobkyne, že žalobkyňa na uvedenej nehnuteľnosti má zasadené stromy, pestuje zeleninu a pod. Za významné však odvolací súd považoval to, že žalovaní nerozporovali zistenia okresného súdu o tom, kde sú nehnuteľnosti, ku ktorým by mali mať prístup cez spornú nehnuteľnosť lokalizované. Žiadna z týchto nehnuteľností nie je umiestnená tak, že aby sa k nej dalo dostať z verejne prístupných komunikácií bolo by nutné prechádzať cez spornú nehnuteľnosť.

14. Odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaných 1/ - 4/ za dôvodné a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to aj vo výroku o trovách konania.

15. V tomto odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, nakoľko odvolaniu žalovaných vyhovené nebolo, žalovaní v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. sú povinní žalobkyňu nahradiť trovy konania, a to v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)